

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 583

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iunie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 104 din 23 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală	2-5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
45. — Ordonanță de urgență privind acordarea unor gratuități anumitor categorii de participanți la Campionatul European de Fotbal 2020.....	6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
352. — Decizie privind eliberarea domnului Csongor Oltean, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului	7
353. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Dumitru-Laurențiu Andrei din funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor	7
354. — Decizie pentru numirea domnului Dragoș Mihael Ciuparu în funcția de secretar de stat la Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 104

din 23 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Stan și Robertino Stan în Dosarul nr. 41.285/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.198D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă personal partea Anghel Gheorghe Aurelian. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care învederează că nu are nimic de adăugat.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 23 februarie 2018, paragrafele 59 și 70. De asemenea, învederează că excepția nu a fost invocată în procedura de cameră preliminară, acesta fiind un alt motiv de inadmisibilitate. Arată că informațiile clasificate nu au constituit probe în dosarul de urmărire penală sau în dosarul instanței. Referitor la caracterul esențial al informațiilor clasificate, arată că alin. (11) și (12) ale art. 352 din Codul de procedură penală cuprind deja elementele necesare înțelegerii acestui concept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 octombrie 2018 (astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 11 decembrie 2018), pronunțată în Dosarul nr. 41.285/3/2015, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mariana Stan și Robertino Stan cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este lipsit de claritate și previzibilitate deoarece stabilește că instanța declasifică documentele numai în cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014. Apreciază că este încălcat dreptul la un proces echitabil în

componenta sa privind contradictorialitatea, deoarece nici părțile și nici avocații acestora nu cunosc conținutul documentelor clasificate, astfel că nu pot face aprecieri asupra lor.

7. Eventualul refuz al judecătorului de a considera drept esențiale pentru soluționarea cauzei informațiile clasificate atrage consecința excluderii acestor probe, chiar dacă, în final, acestea ar putea fi utilizate în apărare. Acest fapt aduce atingere egalității armelor în procesul penal. Art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală nu indică în concret care sunt criteriile pe baza cărora instanța apreciază dacă informațiile clasificate sunt sau nu esențiale pentru soluționarea cauzei.

8. Autorii susțin că în concepția noului Cod de procedură penală, care acordă o importanță mai mare trăsăturilor esențiale ale sistemului procesual acuzatorial, în detrimentul trăsăturilor sistemului procesual inchizitorial, judecătorul este doar un arbitru. Se apreciază că este afectată imparțialitatea judecătorului, în condițiile în care acesta cunoaște conținutul tuturor înscrisurilor catalogate drept secrete. Făcând referire la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciază că textul criticat încalcă dreptul la informare asupra conținutului acuzațiilor penale.

9. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că nu poate cenzura sesizarea instanței de contencios constituțional, întrucât prin excepțiile invocate s-ar tinde la interpretarea legii sau la adăugarea la lege, ci poate analiza admisibilitatea sesizării numai prin prisma condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*În cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța solicită, de urgență, după caz, declasificarea totală, declasificarea parțială sau trecerea într-un alt grad de clasificare ori permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului.*”

14. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a

supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și art. 124 alin. (2), potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia critică, în esență, lipsa unor criterii exprese pe baza cărora instanța apreciază dacă informațiile clasificate sunt sau nu esențiale pentru soluționarea cauzei. În acest context, Curtea reține că dispozițiile art. 352 alin. (11) și (12) din Codul de procedură penală dispun în sensul că „*în cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța solicită, de urgență, după caz, declasificarea totală, declasificarea parțială sau trecerea într-un alt grad de clasificare ori permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului*”, iar, „*dacă autoritatea emitentă nu permite apărătorului inculpatului accesul la informațiile clasificate, acestea nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei în cauză*”.

16. Analizând constituționalitatea acestor dispoziții, Curtea a pronunțat Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 23 februarie 2018. Cu acel prilej, Curtea, pe de o parte, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*instanța solicită*”, cu raportare la sintagma „*permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului*” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală, este neconstituțională, iar, pe de altă parte, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*autoritatea emitentă*” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. (12) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

17. Prin decizia menționată, paragraful 55, Curtea a făcut distincție între posibilitatea de a solicita, în regim de urgență, după caz: declasificarea totală a informațiilor clasificate, declasificarea parțială a acestora, trecerea într-un alt grad de clasificare sau permiterea accesului la acestea de către apărătorul inculpatului. În cazul declasificării totale a informațiilor clasificate, al declasificării parțiale și al trecerii într-un alt grad de clasificare, Curtea a reținut că, prin solicitarea adresată de judecător, se declanșează procedura de declasificare/trecere într-un alt grad de clasificare, procedură care urmează regulile instituite de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002. Dispozițiile art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală prevăd una dintre modalitățile de declanșare a procedurilor de declasificare/trecere într-un alt grad de clasificare, respectiv formularea unei solicitări de către o instanță judecătorească, care, considerând „*esențiale pentru soluționarea cauzei*” anumite informații clasificate, se adresează autorității care a clasificat informația. Aceasta, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 182/2002, va decide păstrarea caracterului clasificat al respectivelor informații sau, dimpotrivă, va declasifica sau va degrada clasificarea informației (Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, precitată, paragrafele 56 și 57).

18. Cu referire la permiterea accesului la informațiile clasificate de către apărătorul inculpatului, Curtea a observat că aceasta vizează cererea formulată de judecător prin care solicită autorității publice care a dispus clasificarea să permită accesul apărătorului inculpatului la informațiile clasificate. Astfel, Curtea a constatat că, în cazul în care informațiile clasificate sunt indispensabile aflării adevărului, accesul la acestea trebuie să fie dispus de judecătorul cauzei atât pentru acuzare, cât și

pentru apărare, altfel nu se poate discuta despre o egalitate a armelor și de respectarea dreptului la un proces echitabil.

19. Cu alte cuvinte, pe de o parte, declasificarea totală a informațiilor clasificate, declasificarea parțială a acestora, trecerea într-un alt grad de clasificare sunt operațiuni ce rămân în competența „*autorității emitente*”, procedura urmând regulile instituite de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, iar, pe de altă parte, permiterea accesului la informațiile clasificate de către apărătorul inculpatului este o operațiune ce intră în competența judecătorului de cameră preliminară/instanței de judecată, după ce va evalua caracterul esențial al acestora pentru soluționarea cauzei.

20. În ceea ce privește lipsa unor criterii exprese pe baza cărora instanța apreciază dacă informațiile clasificate sunt sau nu esențiale pentru soluționarea cauzei, Curtea reține că, într-adevăr, dispozițiile procesual penale nu conțin o astfel de reglementare.

21. Cu toate acestea, Curtea constată că, prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, precitată, a subliniat reperatele unei astfel de analize, care stă la baza stabilirii caracterului esențial pentru soluționarea cauzei al informațiilor clasificate și, implicit, a permiterii accesului apărătorului inculpatului la aceste informații.

22. Curtea a observat că principiul fundamental al accesului la informație este consacrat în art. 31 alin. (1) și (2) din Constituție, iar în art. 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu titlul „*Libertatea de exprimare*”, este reglementat dreptul oricărei persoane la liberă exprimare, drept care include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau comunica informații ori idei. Totodată, la nivel infraconstituțional, liberul acces la informațiile de interes public este reglementat de Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, care la art. 1 prevede că accesul liber și neîngrădit la orice informații de interes public constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice. Curtea a constatat că accesul liber la informație nu este însă un drept absolut, putând suferi anumite limitări în condițiile prevăzute de Constituție și de lege, făcând referire la prevederile constituționale ale art. 31 alin. (3) și la cele convenționale ale art. 10.

23. Astfel, Curtea a reținut că există situații în care publicitatea anumitor informații poate avea/produce consecințe negative asupra intereselor statului, a instituțiilor sau autorităților acestuia sau chiar a persoanelor juridice de drept privat, astfel că se impune păstrarea acestora într-un regim secret/clasificat, accesul la conținutul unor asemenea informații fiind permis, în condițiile legii, doar unei categorii restrânse de persoane și numai în măsura necesității de a cunoaște.

24. Curtea a constatat că, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, pot avea acces la informații clasificate secrete de stat persoanele verificate în prealabil cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații, iar potrivit art. 28 din aceeași lege, accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, această autorizație fiind eliberată pe niveluri de secretizare prevăzute la art. 15 lit. f) din lege — strict secret de importanță deosebită, strict secret și secret —, în urma verificărilor efectuate cu acordul scris al persoanei în cauză asupra acesteia. De asemenea, în conformitate cu art. 33 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, accesul la informațiile clasificate este permis doar cu respectarea principiului necesității de a cunoaște numai persoanelor care

dețin certificat de securitate sau autorizație de acces, valabile pentru nivelul de secretizare a informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. În art. 35 din anexa la aceeași hotărâre se precizează că persoanele cărora le-au fost eliberate certificate de securitate sau autorizații de acces vor fi instruite, atât la acordarea acestora, cât și periodic, cu privire la conținutul reglementărilor din materia protecției informațiilor clasificate. Există cazuri excepționale (determinate de situații de criză, calamități sau evenimente imprevizibile) când se poate acorda acces de către conducătorul unei unități unor persoane care nu dețin certificat de securitate sau autorizație de acces, cu condiția asigurării unui sistem corespunzător de evidență (art. 36 din anexa la hotărâre).

25. Făcând referire la propria jurisprudență, de exemplu, Decizia nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2009, Decizia nr. 1.120 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 27 noiembrie 2008, Curtea a reținut că „dispozițiile referitoare la persoanele ce urmează să aibă acces la informațiile clasificate, protecția acestor informații prin măsuri procedurale, nivelul de secretizare a acestora, precum și interdicția clasificării unor categorii de informații sau accesul la informațiile secrete de stat nu reprezintă impedimente de natură să afecteze drepturile și libertățile constituționale, fiind în deplin acord cu normele din Legea fundamentală invocate. De asemenea, acestea nu înlătură posibilitatea judecătorului de a avea acces la informațiile secrete de stat, cu respectarea regulilor de natură procedurală prevăzute de lege”. Curtea a mai reținut că „critica privind încălcarea [...] principiului egalității în drepturi, prin instituirea unor nivele diferite de acces la informație pentru acuzare și apărare, este neîntemeiată, deoarece pentru a avea acces la informații clasificate trebuie să se urmeze aceeași procedură prealabilă de obținere a certificatelor/autorizațiilor de securitate, indiferent de persoana care solicită acest lucru”. Curtea a reținut, de asemenea, că „este firesc ca Legea nr. 182/2002, având ca obiect de reglementare protecția informațiilor clasificate, să conțină reguli specifice cu privire la accesul la astfel de informații al anumitor persoane care au calitatea de părți într-un proces, respectiv cu condiția obținerii certificatului de securitate, fiind necesar a fi îndeplinite, în prealabil, cerințele și procedura specifică de obținere a acestuia, prevăzute de aceeași lege. De vreme ce prevederile de lege criticate nu au ca efect blocarea efectivă și absolută a accesului la anumite informații, ci îl condiționează de îndeplinirea anumitor pași procedurali, etape justificate prin importanța pe care asemenea informații o poartă, nu se poate susține încălcarea dreptului la un proces echitabil sau a principiului unicității, imparțialității și al egalității justiției pentru toți. Pe de altă parte, însăși Constituția prevede, potrivit art. 53 alin. (1), posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi — inclusiv a garanțiilor aferente unui proces echitabil — pentru rațiuni legate de apărarea securității naționale. Reglementarea mai strictă a accesului la informațiile clasificate ca fiind secrete de stat, prin stabilirea unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de informații, precum și a unor proceduri de verificare, control și coordonare a accesului la aceste informații, reprezintă o măsură necesară în vederea asigurării protecției informațiilor clasificate, în acord cu dispozițiile constituționale ce vizează apărarea securității naționale.”

26. Curtea a constatat că, ținând cont de interesul deosebit pentru securitatea națională al informațiilor (care, datorită nivelurilor de importanță și consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate, justifică păstrarea caracterului clasificat), dar apreciind cu privire la înrăurirea pe care astfel de informații o au asupra soluționării

cauzei (ca urmare a constatării caracterului lor esențial în cadrul probelor administrate), judecătorul, în considerarea garanțiilor pe care le implică dreptul la un proces echitabil, apreciază nu doar oportunitatea, ci și necesitatea accesului acuzatului la informația respectivă. Prin urmare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, transmiterea informațiilor clasificate către alți utilizatori, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, se va efectua numai dacă aceștia dețin certificate de securitate sau autorizații de acces corespunzător nivelului de secretizare, iar accesul la informații clasificate este permis, cu respectarea principiului necesității de a cunoaște, numai persoanelor care dețin certificat de securitate sau autorizație de acces valabile pentru nivelul de secretizare a informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, în această situație regăsindu-se și avocatul, deci apărătorul inculpatului (Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, precitată, paragraful 59).

27. Curtea a reținut, totodată, că accesul la anumite informații/materiale/documente poate fi refuzat, în cazul în care un astfel de acces ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau dacă refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important, ca de exemplu în cazurile în care accesul poate prejudicia o anchetă în curs sau poate afecta grav securitatea națională. Pentru această ipoteză, Directiva 2012/13/UE privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale a prevăzut la art. 7 alin. (4), dispoziție care nu a fost încă transpusă în legislația internă, că „*Statele membre se asigură că, în conformitate cu dispozițiile dreptului intern, decizia prin care se refuză accesul la anumite materiale în conformitate cu prezentul alineat este luată de o autoritate judiciară sau poate face, cel puțin, obiectul controlului judiciar*” (Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, precitată, paragraful 65).

28. Curtea a reținut că, „având în vedere necesitatea aflării adevărului în procesul penal și cerința explicită a Codului de procedură penală ca o persoană să fie condamnată în baza unui probatoriu care să-i demonstreze vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, orice informație care poate fi utilă aflării adevărului trebuie să fie folosită în procesul penal. Astfel, în cazul în care informațiile clasificate sunt indispensabile aflării adevărului, accesul la acestea trebuie să fie dispus de judecătorul cauzei atât acuzării, cât și apărării, altfel nu se poate discuta despre o egalitate a armelor și de respectarea dreptului la un proces echitabil. Pe de altă parte, accesul la informațiile clasificate poate fi și refuzat de judecător, care, deși constată rolul esențial al acestora în soluționarea cauzei deduse judecății, apreciază că accesul poate conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau că refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important sau poate afecta grav securitatea națională. Prin urmare, numai un judecător poate aprecia cu privire la interesele care intră în conflict — cel public, general, al statului, referitor la protejarea informațiilor de interes pentru securitatea națională sau pentru apărarea unui interes public major, respectiv cel individual, al părților unei cauze penale concrete, astfel încât, prin soluția pe care o pronunță, să asigure un just echilibru între cele două”. În concluzie, Curtea a apreciat că „protecția informațiilor clasificate nu poate avea caracter prioritar față de dreptul la informare al acuzatului și față de garanțiile dreptului la un proces echitabil ale tuturor părților din procesul penal, decât în condiții expres și limitativ prevăzute de lege. Restrângerea dreptului la informație poate avea loc doar atunci când are la bază un scop real și justificat de protecție a unui interes legitim privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor sau siguranța națională, decizia de refuz a accesului la informațiile clasificate aparținând întotdeauna unui judecător” (Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, precitată, paragrafele 70 și 71).

29. În concluzie, Curtea a observat că soluția legislativă care condiționează folosirea informațiilor clasificate, calificate de judecător ca fiind esențiale pentru soluționarea procesului penal și cu privire la care apreciază incidența dreptului de informare a inculpatului, deci pe care judecătorul le califică drept probe în dosarul cauzei, de permisiunea autorității publice administrative emitente de a le accesa era susceptibilă de a împiedica organele judiciare să-și îndeplinească obligația prevăzută de art. 5 alin. (1) din Codul de procedură penală, aceea de „a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului”.

30. Astfel, Curtea constată că în analiza caracteristicii de a fi „esențiale pentru soluționarea procesului penal”, judecătorul trebuie să constate că informațiile clasificate îndeplinesc condițiile impuse de legiuitor, aplicabile administrării oricărei probe în procesul penal. Astfel, potrivit art. 100 alin. (3) din Codul de procedură penală, „cererea privitoare la administrarea unor probe formulată în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății se admite ori se respinge, motivat, de către organele judiciare”. Totodată, art. 100 alin. (4) din același act normativ dispune că organele judiciare pot respinge o cerere privitoare la administrarea unor probe atunci când: proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii din cauză; se apreciază că pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă; proba nu este necesară, întrucât faptul este notoriu; cererea a fost formulată de o persoană neîndreptățită; administrarea probei este contrară legii.

31. Pronunțându-se asupra constituționalității dispozițiilor art. 67 din Codul de procedură penală din 1968, referitor la concludența și utilitatea probei, Curtea a constatat că dispozițiile care consacră condiția referitoare la admiterea cererilor privind administrarea de probe, dacă acestea sunt concludente și utile, nu reprezintă și nici „nu poate fi considerată o încălcare a dreptului inculpatului de a se apăra” (Decizia nr. 539 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 18 ianuarie 2005).

32. Totodată, prin Decizia nr. 1.046 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 29 noiembrie 2007, Curtea a constatat că dispozițiile referitoare la concludența și utilitatea probei sunt conforme cu prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare. Astfel, prin sintagma „părțile pot propune probe și cere administrarea lor” legiuitorul a înțeles „dreptul” acestora de a propune probe, dar nu și obligația instanței de a admite toate probele. Administrarea de către instanță numai a acelor probe

care sunt concludente și utile rezolvării procesului penal nu reprezintă și nici nu poate fi considerată o încălcare a dreptului la apărare. Este obligația constituțională a instanțelor judecătorești de a realiza justiția, obligație prevăzută la art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, în cadrul căreia se situează administrarea numai a acelor probe care sunt de natură să ducă la descoperirea adevărului.

33. De asemenea, Curtea a constatat că „respingerea sau admiterea cererii pentru administrarea unei probe se face numai motivat, situație care este de natură să înlăture orice arbitrar, cu atât mai mult cu cât, în procesul de înfăptuire a justiției, instanțele judecătorești se subordonează principiului potrivit căruia sunt obligate să administreze toate probele care sunt de natură să conducă la descoperirea adevărului. De asemenea, faptul că instanța este cea care apreciază cu privire la concludența și utilitatea probelor propuse de părți nu echivalează cu o antepunere și nu aduce în niciun fel atingere dreptului la un proces echitabil, câtă vreme aceasta are obligația [...] de a motiva admiterea sau respingerea cererii pentru administrarea unei probe. Această obligație constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, permițând părții ca, în cunoștință de cauză, să își exercite drepturile procesuale și, eventual, să promoveze căile de atac prevăzute de lege, atunci când apreciază că respingerea sau admiterea unei probe s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor legale” (Decizia nr. 33 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 15 februarie 2011).

34. Pe de altă parte, Curtea apreciază că sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, cele reținute de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 551 din 13 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 8 decembrie 2017, paragrafele 27 și 28, relativ la nedefinirea în legislația în vigoare a anumitor concepte. Curtea a constatat că există concepte pentru care oferirea unei definiții abstracte, atotcuprinzătoare este un deziderat imposibil de realizat. Aceasta deoarece, în funcție de materia în legătură cu care acesta este analizat, elementele luate în considerare vor fi diferite.

35. Așa fiind, Curtea apreciază că, în cazul de față, deși în Codul de procedură penală nu sunt reglementate criteriile exprese pe baza cărora instanța să aprecieze dacă informațiile clasificate sunt sau nu esențiale pentru soluționarea cauzei, din coroborarea legislației incidente se desprind reperele unei astfel de analize, fără ca în acest mod să se încalce prevederile constituționale invocate de autorii excepției de neconstituționalitate.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Stan și Robertino Stan în Dosarul nr. 41.285/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind acordarea unor gratuități anumitor categorii de participanți la Campionatul European de Fotbal 2020

Având în vedere Garanția Guvernului României nr. 03.01. din data de 9 aprilie 2014, reconfirmată de către Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației în data de 24 aprilie 2020, ținând cont de faptul că lipsa acordării unor gratuități la transportul cu metroul, precum și pe linia de cale ferată București—Otopeni, pentru personalul acreditat UEFA — voluntari și mass-media, pentru toată perioada desfășurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, ar crea dificultăți în desfășurarea și în participarea personalului în mod activ la organizarea acestui eveniment de importanță europeană,

luând în considerare necesitatea asigurării unui transport facil, rapid, ecologic, precum și pentru evitarea unor ambuteiaje pe rețeaua rutieră care ar face imposibilă participarea la evenimente a deținătorilor de bilete la meciurile din Turneul final al Campionatului European de Fotbal 2020, organizate la București în perioada 10—29 iunie 2021,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se acordă titluri de călătorie gratuite la transportul cu metroul, precum și pe linia de cale ferată București—Otopeni, după cum urmează:

a) pentru deținătorii de bilete la meciurile din cadrul Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 valabile în ziua meciului și în ziua următoare, până la ora 23,59;

b) pentru personalul acreditat UEFA — voluntari și mass-media, pe toată perioada desfășurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, la București, respectiv în perioada 10—29 iunie 2021.

Art. 2. — Operatorii de transport feroviar de călători și cu metroul eliberează titlurile de călătorie, pentru transportul efectuat în condițiile prevăzute la art. 1, pe baza biletului de acces la meciurile din cadrul Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020, respectiv pe baza legitimației oficiale pentru personalul acreditat UEFA — voluntari și mass-media.

Art. 3. — (1) Decontarea contravalorii titlurilor de călătorie prevăzute la art. 1 se va face prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, cu încadrare în bugetul aprobat, de la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, titlul 57 „Asistență socială”, prin transfer către operatorii de transport feroviar și cel de transport cu metroul, în baza deconturilor asumate pe propria răspundere de către aceștia.

(2) Modelul decontului pentru titlurile de călătorie emise este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 4. — Operatorii de transport feroviar și operatorul de transport cu metroul vor transmite documentația necesară în vederea decontării contravalorii titlurilor de călătorie prevăzute la art. 1 către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii până la data de 25 iulie 2021.

Art. 5. — Operatorii de transport feroviar și operatorul de transport cu metroul răspund de păstrarea deconturilor și a documentelor primare în baza cărora s-au întocmit deconturile, conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ilie-Dan Barna

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Cătălin Drulă

Ministrul tineretului și sportului,

Carol-Eduard Novák

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 9 iunie 2021.

Nr. 45.

ANEXĂ

Operator

Nr.

Data

Decont pentru titluri de călătorie emise

Luna Anul	Titlul de transport	Numărul titlurilor de transport eliberate	Valoare unitară a titlurilor de transport	Valoare totală gratuitate
Total				

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Csongor Oltean,
la cerere, din funcția de secretar de stat
la Ministerul Tineretului și Sportului**

Având în vedere cererea domnului Csongor Oltean,
în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului
nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Csongor
Oltean se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul
Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 9 iunie 2021.
Nr. 352.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere,
a domnului Dumitru-Laurențiu Andrei
din funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor**

Având în vedere cererea domnului Dumitru-Laurențiu Andrei,
în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului
nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul
Dumitru-Laurențiu Andrei se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat
la Ministerul Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 9 iunie 2021.
Nr. 353.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea domnului Dragoș Mihael Ciuparu
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dragoș Mihael Ciuparu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Decizia prim-ministrului nr. 64/2020 pentru numirea domnului Dragoș Mihael Ciuparu în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației și Cercetării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 20 ianuarie 2020, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 9 iunie 2021.

Nr. 354.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

